

care fură așa de nimerite, în cât aprinse entuziasmul întregii Români. Tot atunci începù împreună cu Cogălnicenu și Ion Ghica o fôe nouă, politică și literară: *Progresul*, care însă din ordinul Domnitorului fu oprită după o lună. Atunci întreprinse el o călătorie în Orient, visitând Brusa, Athena, Insulele ionice și Veneția, de unde după un timp de unsprezece luni se întorse în țeră, având în portofoliul său o mare parte din poeziile: *Lăcrimôre*, pe care le publică mai târziu. La 1848 dete mâna cu partea liberală a junimei și luă parte la mișcarea din Iași, de aceea trebui să și părăsescă patria, merse la Paris, unde un timp de 5 luni nu încetă a scrie în jurnalele străine articole despre cauza principatelor dunărene. La 1855 fundă fôea literară, numită: *România literară*, care însă după un an fu oprită.

Devotat partidului Uniunii el a compus în 1856: *Hora unirei* și a fost ales la 1857 deputat în divanul ad-hoc. După mórtea tatălui său remâind singur stăpân pe averea sa, el se grăbi a desrobi pe toți țigani săi, și acest exemplu fu în curând imitat de către 991 de proprietari, care toți și liberară robii fără a cere vre-o despăgubire, și